

opusdei.org

Sjetva mira i radosti

Članak Prelata Javiera Echevarrije objavljen u povodu osamdesete godišnjice utemeljenja Opusa Dei.

17.10.2008.

The Universe (Velika Britanija), 5. listopada 2008.

Prošlo je osamdeset godina od 2. listopada 1928. i blagdana Svetih anđela čuvara. Na taj dan je Sv. Josemaría – po božanskom nadahnuću, kako je potvrdio papa Ivan Pavao II u papinskom

dokumentu *Ut Sit* – utemeljio Opus Dei. Podižem svoje srce u zahvalnosti Presvetom Trojstvu koje je htjelo otvoriti put posvećivanja u profesionalnom radu i u svakodnevnom životu, koji mogu slijediti muškarci i žene svih vremena.

Papa Benedikt XVI., tada još kao kardinal Joseph Ratzinger, u homiliji na misi zahvalnici za beatifikaciju utemeljitelja Opusa Dei rekao je: „Josemaría Escrivá vidio je taj poziv kao upućen ne samo njemu, nego prije svega kao poruku za druge: poticati ih da se zalažu za svetost i prikupljanje zajednice braće i sestara u Kristu. Svjestan svoje odgovornosti, neumorno je proputovao nekoliko kontinenata, govoreći svima i potičući ih da budu sveti, da žive avanturu kršćanina u svim životnim prilikama. Tako je postao veliki čovjek akcije, koji je živio po volji Božjoj i na to pozivao druge.“

Govoreći o kršćanima u prvim stoljećima, sv. Josemaría kaže da su domovi te prve braće i sestara u vjeri bili središta širenja Evanđelja i njegove poruke. Obitelji se ni po čemu ne razlikuju od drugih u to vrijeme, osim što žive novi duh koji šire na sve koji dolaze u kontakt s njima. Takvi su bili prvi kršćani i takvi trebamo biti i mi: sijaći mira i radosti, mira i radosti koje nam je donio Isus (*Susret s Kristom*, br. 30). Tako on od samog početka opisuje ulogu Prelature vjernika u srcu Crkve: sijati mir i radost u svim ljudskim aktivnostima usred svijeta.

Sveta Stolica, u dodjeljivanju prvih kanonskih odobrenja Opusu Dei ističe upravo te riječi, kako čitamo u Uredbi od 16. lipnja 1950: „uvijek i svugdje, članovi Opusa Dei donose Kristov mir i radost i nude ih svim ljudima dobre volje. Štoviše, oni teže da taj mir i radost prijeđu na svakoga i nježno potiču da svatko prihvati i

osjeti te bogate darove Božje
dobrote.“

Benedikt XVI. je rekao da je za
vjernika riječ „mir“ jedno od
najljepših imena za Boga. On je Otac
koji želi da shvatimo kako je On
prisutan među svojom djecom. Reći
„mir s tobom“ isto je kao i zaželjati
„neka Bog bude s tobom i sa svim
ljudima“. A kako je Krist naš mir (*Ef.*
2:16), ta želja je prikazana u
nastojanju da dovedemo Krista
drugima, pomažući im shvatiti da
biti blizu Isusa, prijateljevati s njim
donosi duši neopisivu radost i mir:
Božji mir koji svijet ne može dati (*Heb.*
14:27).

Bio sam svjedok tome kako je Sv.
Josemaría ne samo propovijedao i
širio *evanđelje mira* (*Ef.* *6:15*) nego ga
i neprestano nosio u svom srcu. Iako
je ponekad njegov život bio u
opasnosti i njegova duša
proživljavala duboku duhovnu

zabrinutost za sudbinu Crkve i društva, nikad nisam primjetio da je izgubio svoj spokoj niti prestao u nastojanju donošenja mira drugima.

Uvjeren da širenje Evanđelja nužno znači plemenitu sjetvu mira i radosti ohrabrivao je druge na susret s Kristom, ali uvijek s velikim poštovanjem prema osobnoj slobodi. Znao je da je to najveća služba koju je mogao činiti za čovječanstvo, poznavanje Kristova učenja i zalaganje za život u savršenoj ljudskoj slobodi, upravljajući je prema služenju drugima.

Kroz svoje evanđeosko poslanje Crkva pridonosi obilnoj sjetvi mira. Kako piše sv. Josemaría, „Gospodin želi svoju djecu na svim poštenim putevima ove zemlje, da siju sjeme razumijevanja i praštanja, sklada, ljubavi i mira.“ (*Kovačnica*, br. 373)

Navješćavanjem Krista, i mi obavljammo obilnu sjetvu radosti.

Radost djece Božje ne proizlazi iz povoljnih okolnosti niti je to tek fiziološka radost. Kao i bilo tko drugi, i vjernici iskuse umor i bolesti, tegobe i tjeskobe, sumnje i prepreke. Ali oni uvijek znaju da ih Bog jako voli. Oni se uzdaju u Njega kao njegova djeca i s njegovom pomoći dobivaju novu radost, ako su je prethodno izgubili.

Ako u iscjeljujućem susretu s božanskom milošću prikažemo svoje neuspjehe, iskustvo naše duhovne slabosti neće umanjiti našu radost. Prispodoba o sinu koji napušta očevu kuću i prepušta se bijednom ropstvu svojih strasti završava gozbom novootkrivene ljubavi (*Lk 15:11-32*). Zapamtimo da ako ikada osjetimo slabost, Božja pomoć nikad neće izostati. Kako piše sv. Josemaría, „Isus Krist, koji je Bog i čovjek, razumije me i brine se za mene.“ (*Kovačnica, br. 182*)

Ljudsko i božansko isprepleteni su u radu kršćanske evangelizacije: brizi za druge, ljubavi, poštivanju slobode drugih. Sv. Josemaría je tijekom velikog okupljanja u Argentini 1974. (godini obilježenoj tragičnim sukobima u tom dragom južnoameričkom narodu) inzistirao: „morate sijati mir i radost na sve strane. Ne recite ni jednu riječ protiv nikoga. Hodajte ruku pod ruku s onima koji misle drugačije od vas. Nikad ne postupajte loše ni s kim. Kao sijači mira i radosti, vježbajte bratsku ljubav sa svim ljudima.“

Svaka obljetnica je prilika za pogled u budućnost. O osamdesetoj godišnjici utemeljenja Opusa Dei, molim Boga da taj mali dio Crkve koji čine Prelatura Svetog Križa i Opus Dei uvijek u srcu građanskog društva obavlja misiju koja mu je povjerena 1928: poticati u dušama velikodušnu sjetvu evanđeoskog mira i radosti, koja će prodirati i u društvene

strukture čineći ih tako dostojnijima
za čovjeka.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sjetva-mira-i-radosti/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sjetva-mira-i-radosti/)
(23.02.2026.)